

**МАТЕРІАЛИ
V МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ**

**ІННОВАЦІЙНІ
КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКІ
АСПЕКТИ В СУЧАСНІЙ
КАРТИНІ СВІТУ**

ХЕРСОН 2019

ББК 85
УДК 7.01
ISBN 978-966-97932-2-5

Інноваційні культурно-мистецькі аспекти в сучасній картині світу // Матеріали V Міжнародної науково-практичної конференції (11-13 вересня 2019 р.), ХНТУ / за ред. Якимчук О.В. – Херсон: ХНТУ, 2019. – 428 с.

Инновационные культурно-искусствоведческие аспекты в современной картине мира // Материалы V Международной научно-практической конференции (11-13 сентября 2019 г.), ХНТУ / под ред. Якимчук Е.В. – Херсон: ХНТУ, 2019. – 428 с.

Innovative cultural and artistic aspects in the modern world // V International scientific and practical conference (11-13 september 2019), KNTU / Yakymchuk O.V. – Kherson: KNTU, 2019. – 428 p.

(укр., рос., англ. мови)

Технічна редакція: Семеняк Н.В.

Розробка обкладинки збірника: Пагельс Вікторія, студентка ХНТУ.

У збірнику представлено матеріали V Міжнародної науково-практичної конференції "Інноваційні культурно-мистецькі аспекти в сучасній картині світу", яка організована кафедрою дизайну Херсонського національного технічного університету та проходила 11-13 вересня 2019 року на березі Чорного моря у смт. Залізний порт Херсонської області.

Редакційна колегія:

Чепелюк Олена Валеріївна – голова редакційної колегії, доктор технічних наук, професор, завідувач кафедри дизайну Херсонського національного технічного університету.

Жана Манева-Чупоска – ректор Європейського університету, художник (м. Скоп'є, Македонія).

Колосніченко Марина Вікторівна – доктор технічних наук, професор, Лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки, Відмінник освіти України, декан факультету дизайну Київського національного університету технологій та дизайну.

Роготченко Олексій Олексійович – доктор мистецтвознавства, Заслужений діяч мистецтв України, старший науковий співробітник Інституту проблем сучасного мистецтва Національної академії мистецтв України.

Кротова Тетяна Федорівна – доктор мистецтвознавства, професор кафедри художнього моделювання костюму Київського національного університету технологій та дизайну.

Кармен Імба – професор Національного університету мистецтв, дизайнер (м. Буенос-Айрес, Аргентина).

Бойчук Олександр Васильович – кандидат мистецтвознавства, Заслужений діяч мистецтв України, професор кафедри дизайну Харківської державної академії дизайну та мистецтв.

Пенг Джан – PhD, доцент Уханьського політехнічного університету, графічний дизайнер (м. Ухань, Китай)

Якимчук Олена Володимирівна – кандидат технічних наук, доцент кафедри дизайну Херсонського національного технічного університету.

Якимчук Дмитро Михайлович – кандидат технічних наук, доцент кафедри готельно-ресторанного та туристичного бізнесу Херсонського державного університету.

Артеменко Марія Павлівна – кандидат технічних наук, доцент кафедри дизайну Херсонського національного технічного університету.

<i>Новачинський Ю.М.</i> ЗНАЧЕННЯ МИСТЕЦТВОЗНАВЧОЇ ОЦІНКИ МИТЦЯ НА ОНЛАЙН-ПЛАТФОРМАХ ДЛЯ ТОРГІВЛІ ТВОРАМИ МИСТЕЦТВА	42
<i>Grzegorz Soltyszewski</i> CRAQUELURE AS AN ARTISTIC AND DECORATIVE EFFECT IN MODERN CERAMICS	44
<i>Mayra Lucía Carrillo Colmenares</i> A LOOK AT THE OWN ACTION OF THE SOCIAL SCULPTOR	46
<i>Пучков А.О.</i> ХРОНОМОРФІЯ ХУДОЖНЬОГО ТВОРУ ЯК АКСІОЛОГІЧНИЙ ЗАСНОВОК ЙОГО РЕСТАВРАЦІЇ	47
<i>Райко Г.О., Строгіна А.С.</i> ІНФОРМАЦІЙНА КУЛЬТУРА ЯК СПОСІБ САМОВИРАЖЕННЯ В УМОВАХ ЦИФРОВОГО СУСПІЛЬСТВА	50
<i>Спольська О.В.</i> ІСТОРИЧНИЙ АСПЕКТ РОЗВИТКУ ФОРТЕПІАННОГО МИСТЕЦТВА ТЕРНОПІЛЬЩИН У ХХ СТОЛІТТІ	52
<i>Білик А.А., Стефуришина Ю.Р.</i> ПОШУКИ ВИРІШЕННЯ ЕКОЛОГІЧНИХ ПРОБЛЕМ НА ВЕНЕЦІАНСЬКІЙ БІЄНАЛЕ	54
<i>Маркович М.И.</i> ВІД МИСТЕЦТВА ІНСТАЛЯЦІЙ ДО ГЕНЕРАТИВНОГО ДИЗАЙНУ	58
<i>Артеменко М.П.</i> КОСТЮМ ЯК ЕЛЕМЕНТ РЕКРЕАЦІЙНИХ ЗАХОДІВ В ТУРИЗМІ	60
<i>Ванюга Л.С., Бажанов М.Л.</i> РЕГІОНАЛЬНИЙ СОЦІОКУЛЬТУРНИЙ КОНТЕКСТ ДІЯЛЬНОСТІ ТЕАТРУ В УКРАЇНІ	63

Секція № 2. ПЕРСОНАЛІ В КУЛЬТУРОЛОГІЧНО-МИСТЕЦЬКОМУ ПРОСТОРІ: ІНДИВІДУАЛЬНІСТЬ ТА ОРИГІНАЛЬНІСТЬ

<i>Alex Labejof</i> IMAGES AND HEROES OF METAL SCULPTURES OF THIERRY LAUWERS	66
<i>Hiyu Hamasaki</i> BEAUTIFUL WORLD OF JEWELRY ART BY HIYU HAMASAKI	68
<i>Ina Petersen</i> THE MOTIVES OF ASIAN PAINTING IN THE WORKS OF INA PETERSEN	69
<i>Костоєриз Ю.О., Герасименко О.Д., Пашкевич К.Л.</i> ХУДОЖНИКИ-МОДЕЛЬЄРИ ЧОЛОВІЧОГО ОДЯГУ В УКРАЇНІ В 1970-80-Х РОКАХ	70
<i>Yoshimi Iwata</i> "YAKIMONO" CONCEPT IN WORKS OF YOSHIMI IWATA	72
<i>Лисенко Г.О.</i> МАТЕРІАЛІЗОВАНА У ЗОБРАЖЕННІ ПІСНЯ МИКОЛИ КОЛЯДКА	74

Ванюга Л.С.
Заслужений діяч мистецтв України
Кандидат мистецтвознавства, доцент
Бажанов М.Л.
Заслужений артист України
Доцент кафедри театрального мистецтва
Тернопільський національний педагогічний університет
імені В. Гнатюка

РЕГІОНАЛЬНИЙ СОЦІОКУЛЬТУРНИЙ КОНТЕКСТ ДІЯЛЬНОСТІ ТЕАТРУ В УКРАЇНІ

Культурні, історичні, географічні, соціально-економічні відмінності регіонів України потребують серйозних наукових досліджень і врахування цих особливостей при здійсненні державою культурної політики. Регіональна унікальність певного регіону полягає насамперед в особливостях його традиційної культури, що сягає тисячолітніх глибин, а також і сучасного мистецтва. "У сучасній українській культурі замало використана регіональна розмаїтість і водночас ще не окреслений виразно її соборно-цілісний образ" [2, с. 29].

Під впливом перебування певних регіонів України у складі різних держав формуються їхні іманентні, локальні особливості. Культурний ландшафт областей формувалася під впливом різних культур (європейської, російської) хоча населення і зберегло свої власні, притаманні українському народові риси, традиції.

Також важливо зауважити, що етнічний склад населення впливає на формування відповідних соціально-культурних запитів.

В сучасному українському театрі активізується традиційна для українського класичного театру функція утвердження національно-культурної ідентичності, посилюється "роль соціально-терапевтичної функції театру, зняття соціально-психологічними і художніми засобами фрустрацій, соціально-психологічної перевантаженості, десоціалізованості, пошуку адекватних новим реаліям моделей поведінки. Для суспільства найважливішою функцією театру традиційно є художньо-виховна, соціальним ефектом якої є сприяння соціалізації, формуванню громадянськості та ін." [1, с. 49].

Театр як найбільш комунікативно розвинений вид мистецтва має виконувати цю функцію шляхом розвитку здатності соціально-художнього спілкування, вміння включатися в різні соціально-культурні типи відносин. Театр має розвивати найважливіші сутнісні соціальні сили особистості, індивідуалізувати її, що і є його особливою функцією, яка нероздільно сполучена з соціалізуючою його роллю. В

іншому разі виникає суперечність між потребою театрів у громадській підтримці їхньої діяльності і низьким реальним рівнем включеності театральних працівників у соціальні відносини. "Театр має бути не тільки важливим осердям архітектурного і загальнокультурного змісту міста, міського життя, але й його духовною домінантою, "другим університетом" [1, с. 197].

Після здобуття Україною незалежності відбувається процес певної регіоналізації театрального життя різних регіонів.

Серед основних чинників процесу регіоналізації театру можна відзначити такі:

- гастрольна діяльність в умовах нової соціокультурної реальності набула переважно ознак регіональних гастролей, які здійснюються переважно як обмінні;

- наявність національно свідомої і театральної вихованої глядацької аудиторії;

- система забезпечення театру акторами відбувається переважно за рахунок їхньої підготовки у місцевих начальних закладах;

- повноцінне забезпечення україномовного статусу театру, що почасти супроводжується наявністю у деяких акторів регіонального діалектного інтонаційно-мелодійного мовного забарвлення;

- наявність компетентної місцевої театральної критики, значення якої певною мірою нівелюється компліментарністю, недостатньо критичною оцінкою театральних процесів, неспроможністю вказати обриси нової моделі театру, стратегії його розвитку;

- часткове врахування в репертуарній афіші запитів аудиторії щодо відображення у виставах історичних подій та окремих персонажів, що мають безпосереднє відношення до певного регіону України;

- організація власних щорічних театральних фестивалів, більшість з яких набули статусу всеукраїнських;

- домінування серед соціальних функцій театру розважальної функції.

Що стосується регіоналізації гастрольної діяльності, то основною причиною такого явища є відсутність коштів для здійснення гастрольних подорожей в регіони України та інші країни. Певною заміною "далеким" гастролям є участь у різноманітних театральних фестивалях.

При цьому слід відзначити, що регіоналізація театрального життя, спричинена певними соціокультурними процесами в Україні, не сприяє створенню єдиного загальноукраїнського культурного простору, проте вона дає можливість зберегти регіональні театральні традиції притаманні певному регіону.

ЛІТЕРАТУРА

1. Безгін І. Д. Театр і глядач в сучасній соціокультурній реальності / Київський державний інститут театрального мистецтва імені І. К. Карпенка-Карого / І. Д. Безгін, О. М. Семашко, В. І. Ковтуненко. – Київ: КФ НВК "Наука", 2002. – 336 с.
2. Дзюба І. Проблеми культури в незалежній Україні / Пам'ятки України: історія та культура, 1997. – № 2. – С. 29.